

200707113/1.

Datum uitspraak: 31 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/35942 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 oktober 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 september 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de opheffing van de bewaring bevolen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Met de eerste grief komt de staatssecretaris op tegen het oordeel van de rechtbank dat de vreemdelingenbewaring in het geval van de vreemdeling een te zwaar middel is. Daartoe heeft de rechtbank overwogen dat de vreemdeling sinds februari 1999 in Nederland verblijft, dat hij zich nooit aan het toezicht heeft onttrokken en dat de ongewenstverklaring uitsluitend berust op misdrijven die hij in Afghanistan zou hebben gepleegd en niet op zijn gedrag in Nederland. Voorts heeft de rechtbank aan dat oordeel ten grondslag gelegd dat de vreemdeling er belang bij heeft zijn momenteel stilliggende eenmanszaak te kunnen voortzetten en zich in vrijheid op de procedure tegen de ongewenstverklaring te kunnen voorbereiden.

Volgens de staatssecretaris heeft de rechtbank met dat oordeel de betekenis van de ongewenstverklaring en de ernst van de door de vreemdeling gepleegde misdrijven miskend. Voorts betoogt hij dat, voor zover thans van belang, zij heeft miskend dat de vreemdeling nooit op basis van een verblijfsvergunning in Nederland heeft verbleven en derhalve geen rechtens te respecteren belangen aan het voeren van zijn bedrijf kan ontlenen.

2.1.1. Bij besluit van 27 juli 2007 heeft de staatssecretaris, voor zover thans van belang, de vreemdeling in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland ongewenst verklaard, omdat - samengevat weergegeven - er ernstige redenen zijn te veronderstellen dat de vreemdeling zich in het land van herkomst schuldig heeft gemaakt aan gedragingen, als bedoeld in artikel 1 (F) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van Genève van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.

Op het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar heeft de staatssecretaris nog niet beslist.

2.1.2. Volgens het besluit van 14 september 2007 wordt de maatregel van bewaring gevorderd door het belang van de openbare orde, omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, op de gronden dat hij geen identiteitsdocument heeft, ongewenst is verklaard, zich niet aan de vertrektermijn heeft gehouden en van het plegen van een misdrijf wordt verdacht.

2.1.3. In beroep heeft de vreemdeling deze gronden, die in onderlinge samenhang bezien het vermoeden rechtvaardigen dat hij zich aan de uitzetting zal onttrekken, niet betwist. Dat brengt met zich dat het aan de vreemdeling was om dat vermoeden te weerleggen. Daarin is hij in beroep niet geslaagd. Dat de vreemdeling zich tijdens zijn jarenlange verblijf in Nederland nooit aan het toezicht heeft onttrokken en de ongewenstverklaring niet berust op misdrijven die hij in Nederland heeft gepleegd, betekent niet dat hij aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor uitzetting beschikbaar zal zijn, zodra deze daadwerkelijk in zicht komt.

Voorts heeft de vreemdeling zijn bedrijf, een pizzeria, overgenomen, terwijl hij geen verblijfsvergunning had. Voor zover hij dat bedrijf door de bewaring voorlopig niet kan voortzetten, heeft de rechtbank de gevolgen daarvan ten onrechte niet voor zijn rekening gelaten. Verder heeft de vreemdeling niet aannemelijk gemaakt dat hij zich door de bewaring niet naar behoren op de procedure tegen de ongewenstverklaring kan voorbereiden.

Gelet op het voorgaande, is in het door de vreemdeling in beroep aangevoerde geen grond te vinden voor het oordeel dat er bijzondere feiten of omstandigheden zijn, op basis waarvan de nadelige gevolgen van de bewaring onevenredig zijn in verhouding tot het met de bewaring te dienen doel. Dat betekent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat bewaring in het geval van de vreemdeling een te zwaar middel is.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De tweede grief behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 14 september 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.2.1. In beroep heeft de vreemdeling betoogd dat, gelet op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), geen reëel zicht op uitzetting naar Afghanistan bestaat.

Voor zover de vreemdeling heeft bedoeld dat uitzetting naar het land van herkomst tot schending van artikel 3 van het EVRM zal leiden, heeft hij miskend dat een beroep op de bescherming van deze verdragsbepaling in zijn geval dient te worden beoordeeld in het kader van de procedure tegen de ongewenstverklaring. Omdat het onderhavige beroep geen betrekking heeft op een besluit over de ongewenstverklaring, kan deze beroepsgrond derhalve niet slagen.

2.2.2. Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat hij gezinsleven met zijn partner en broer hier te lande heeft en de bewaring in strijd met artikel 8 van

het EVRM is.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 4 juli 2003 in zaak no. 200303002/1, JV 2003/368), kan bewaring een inmenging opleveren in het recht op respect voor het gezinsleven, als bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

In dit geval is de inmenging in het door de vreemdeling gestelde gezinsleven met zijn partner en broer gerechtvaardigd in het belang van de openbare orde dat ermee is gediend te voorkomen dat hij zich aan de uitzetting zal onttrekken. In het in beroep aangevoerde is geen grond te vinden voor het oordeel dat de staatssecretaris het belang van de openbare orde, gezien de onder 2.1.2 vermelde gronden van de bewaring, niet heeft mogen laten prevaleren boven het persoonlijk belang van de vreemdeling bij het gezinsleven met zijn partner en broer.

Het betoog faalt.

2.2.3. Ten slotte heeft de vreemdeling betoogd dat de staatssecretaris met een lichter middel dan bewaring had kunnen volstaan.

Aangezien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat de staatssecretaris het met de bewaring te dienen doel met een minder ingrijpend middel dan bewaring had kunnen bereiken, heeft de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet met een lichter middel kan worden volstaan.

Het betoog faalt.

2.3. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen de inbewaringstelling ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 oktober 2007 in zaak nr. 07/35942;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. P.A. Offers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

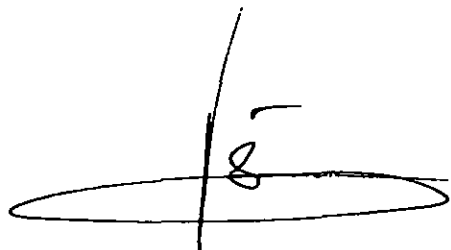
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

452.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and a horizontal line with a small loop at the end.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

+31 575533618

Postadres Postbus 20085
7302HB APELDOORN

• Noord-en Oost-Gelderland

Regio Noord-en Oost-Gelderland
Korpsonderdeel 8 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door B.J.H. Hoekman
Telefoon 055 - 548 28 43
Fax 055 - 548 29 48
V-nummer / Zaak / Zaak - 14/08/2007
Datum 14/08/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS	mdw	A. G. G. G.	
	unit	34	
	datum	21-09-07	
IND locatie			Zwolle
IND ontvangst- datum	20 SEP 2007		
dossiernummer			9902-05-0000
invoer- controle	mdw		
	unit		
	datum		

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Bernardus Johannes Hermanus Hoekman, brigadier van het regionaal politiekorps Noord-en Oost-Gelderland,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Afghanistan
Nationaliteit(en) : Afgaanaas, Onbekend
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

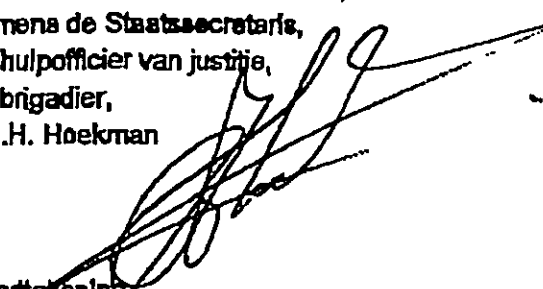
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Zutphen
Datum : 14/09/2007
Tijd : 17:45 uur.

+31 575533618

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
B.J.H. Hoekman

Handtekening

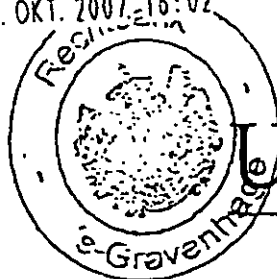
Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

8. OKT. 2007 16:02

GC-PV ZWOLLE 0388984730

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/35942

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet
2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9902.05.8108,
thans verblijvende in het Detentiecentrum Zeist
raadsman mr. P.R. Klaver,
eiser,

en

registre in INDIS	mdw	
	unit	
	datum	
IND locatie		
IND ontvangst- datum	08 OKT 2007	
	dossiernummer	
invoer- controle	mdw	
	unit	
	datum	

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door drs. C.W.L. Slycke-van Dort,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 14 september 2007 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 18 september heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 1 oktober 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. A.M. Westerhuis, die waarnaar voor zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiser verblijft sedert 1999 in Nederland, en heeft thans een eigen bedrijf. Bij besluit van 27 juli 2007 is eisers aanvraag om een verblijfsvergunning asiel afgewezen. Tevens is eiser bij dat besluit ongewenst verklaard. Een eerder afwijzende beschikking op eisers asielaanvraag is op 18 januari 2002 ingetrokken.

Awb 07/35942

blad 2/4

Aan eiser worden door verweerder zijn activiteiten als (onder)officier voor de KhAD/WAD tegengeworpen, hetgeen zich juridisch vertaalt in het tegenwerpen van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag. Eiser erkent zijn deelname aan de KhAD/WAD, doch ontkent zich te hebben schuldig gemaakt aan misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag.

Eiser heeft tegen het besluit beroep ingesteld. De in dat kader verzochte voorlopige voorziening zal behandeld worden op 11 oktober 2007 ter zitting van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda.

Eiser is op 14 september 2007 in bewaring gesteld. Verweerder heeft aan die maatregel ten grondslag gelegd dat eiser ongewenst is verklaard, verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, geen geldig verblijfsdocument heeft, en zich niet gehouden heeft aan de vertrektermijn.

~~Eiser is van oordeel dat de openbare orde niet vordert dat hij in bewaring wordt gesteld.~~ Daarbij heeft eiser onder meer gewezen op zijn langdurig verblijf in Nederland, zijn zeer geringe en irrelevante justitiële documentatie, zijn eigen bedrijf, en het feit dat hij zich nimmer aan controle van de vreemdelingendienst heeft onttrokken. Voorts is eiser van oordeel dat er geen zicht is op uitzetting, en dat in ieder geval met een lichter middel had moeten worden volstaan.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in de ongewenstverklaring aanleiding heeft kunnen vinden om op eiser enigerlei vorm van (verdergaand) toezicht toe passen. Met eiser en -grosso modo- op dezelfde gronden is de rechtbank echter van oordeel dat de vreemdelingenbewaring is casu een te zwaar middel is.

De rechtbank overweegt daartoe dat eiser al sinds 1999 in Nederland is en er vanaf 2001 mee bekend is dat verweerder overweegt hem artikel 1F tegen te werpen en eiser zich al die tijd nimmer aan het toezicht heeft onttrokken. De enkele omstandigheid dat verweerder thans zijn standpunt dat eiser zich als (onder)officier bij de KhAD/WAD schuldig heeft gemaakt aan misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag in een -door eiser bestreden- besluit, waarbij eiser ongewenst is verklaard, heeft neergelegd vormt onvoldoende grond voor het oordeel dat de belangenafweging in het nadeel van eiser dient uit te vallen. Daarbij is van belang dat de ongewenstverklaring enkel is gebaseerd op beweerdelijke gedragen van eiser in Afghanistan en niet op eisers gedragingen in Nederland vanaf 1999. Eiser heeft er voorts alle belang bij zijn momenteel stilliggende bedrijf (eenmanszaak) te kunnen voortzetten en zich in vrijheid te kunnen voorbereiden op de procedure tegen de ongewenstverklaring.

Onder deze omstandigheden acht de rechtbank grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met een lichter middel dan bewaring had kunnen worden volstaan.

Het beroep zal gegrond worden verklaard en de opheffing van de bewaring zal worden bevolen.

Eiser heeft verzocht om toekenning van schadevergoeding. De rechtbank acht daartoe termen aanwezig. Bij gebreke van de gegevens omtrent de dagen die eiser in de politiecel en in het huis van bewaring heeft doorgebracht is zij echter niet in staat te oordelen over de omvang daarvan, zodat het onderzoek zal worden heropend op na te melden wijze.

8. OKT. 2007 16:03

GC-PV ZWOLLE 0388084730

Awb 07/35942

blad 3/4

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de bewaring;
- heropent het onderzoek ter voorbereiding van een nadere uitspraak over de omvang van de toe te kennen schadevergoeding;
- verwijst de zaak daartoe naar de zitting van 11 OKT 2007
- houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.M. Gemser als griffier, op 8 OKT 2007

Afschrift verzonden op: 8 OKT 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vernedding van "Hoger beroep wettensdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Grovenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroep schrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIJF VAN DE
RECHTBANK
RECHTBANK

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0.8 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. M. Elenga
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 8 oktober 2007
met kenmerk Awb 07/35942

Inzake:

met IND-kenmerk 9902.05.8108
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. P.R. Klaver
advocaat te Bergen op Zoom

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. R.A. Visser
(038) 888 6827

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle van 8 oktober 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/35942, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 14 september 2007 gegrond heeft verklaard en de opheffing van de bewaring heeft bevolen. (*productie 1*).

2 Achtergronden

Bij besluit van 14 september 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 8 oktober 2007, met kenmerk Awb 07/35942, heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en de opheffing van de bewaring bevolen.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de vierde alinea op pagina 2 van de bestreden uitspraak het volgende:

"(-) Met eiser en - grosso modo - op dezelfde gronden is de rechtbank echter van oordeel dat de vreemdelingenbewaring in casu een te zwaar middel is.
De rechtbank overweegt daartoe dat eiser al sinds 1999 in Nederland is en er vanaf 2001 mee bekend is dat verweerder overweegt hem artikel 1F tegen te werpen en eiser zich al die tijd nimmer aan het toezicht heeft onttrokken. De enkele omstandigheid dat verweerder thans zijn standpunt dat eiser zich als (onder)officier bij de Khad/WAD schuldig heeft gemaakt aan misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag in een - door eiser bestreden - besluit, waarbij eiser ongewenst is verklaard, heeft neergelegd vormt onvoldoende grond voor het oordeel dat de belangenafweging in het nadeel van eiser dient uit te vallen. Daarbij is van belang dat de ongewensverklaring enkel is gebaseerd op beweerdelijke gedragen van eiser in Afghanistan en niet op eisers gedragingen in Nederland vanaf 1999. Eiser heeft er voorts alle belang bij zijn momenteel stilstiggende bedrijf (eenmanszaak) te kunnen voortzetten en zich in vrijheid te kunnen voorbereiden op de procedure tegen de ongewensverklaring."

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de vijfde alinea op pagina 2 van de bestreden uitspraak het volgende:

"Onder deze omstandigheden acht de rechtbank grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met een lichter middel dan bewaring had kunnen worden volstaan."

3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen in de zesde en zevende alinea op pagina 2. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

4.1 De Staatssecretaris zal, gelet op de nauwe verwevenheid van de aangevallen overwegingen, de grieven gezamenlijk bespreken.

- 4.2 De Staatssecretaris stelt voorop dat de aan de inbewaringsstelling ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden door verweerder niet dan wel niet afdoende zijn bestreden.
- 4.3 De bewaringsrechter is getuige de aangevallen overwegingen van oordeel dat de Staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen niet met een lichter middel dan bewaring had kunnen worden volstaan.

De Staatssecretaris stelt zich allereerst op het standpunt dat de rechtbank, in weerwil van de in vorenstaande conclusie gebruikte bewoordingen, heeft nagelaten het oordeel van de Staatssecretaris met de vereiste terughoudendheid te toetsen. De rechtbank heeft zijn oordeel ten onrechte in de plaats van dat van de Staatssecretaris gesteld.

- 4.4 De rechtbank heeft, overwegende dat van belang is dat de ongewenstverklaring enkel is gebaseerd op gedragingen van verweerder in het land van herkomst en niet op zijn gedragingen in Nederland, de aard en ernst van de aan verweerder tegengeworpen gedragingen onvoldoende onderkend.

Aan verweerder is bij beschikking van 27 juli 2007 artikel 1F van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van Genève van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) tegengeworpen (*productie 2*). Ten aanzien van verweerder zijn er ernstige redenen om te veronderstellen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan misdrijven welke als zeer ernstig dienen te worden gekwalificeerd. Dat deze misdrijven niet in Nederland zijn gepleegd, doet niet af aan de ernst ervan en aan het daaruit voor de Staatssecretaris voortvloeiende belang bij de inbewaringsstelling, vooruitlopend op de feitelijke uitzetting.

Voorts miskent de rechtbank dat de ongewenstverklaring dient te worden aangemerkt als een gegeven, dat blijkens het beleid reeds leidt tot de noodzaak tot inbewaringsstelling.

Zie:

- AbRS 25 januari 2002, nr. 200106336/1, JV 2002/129

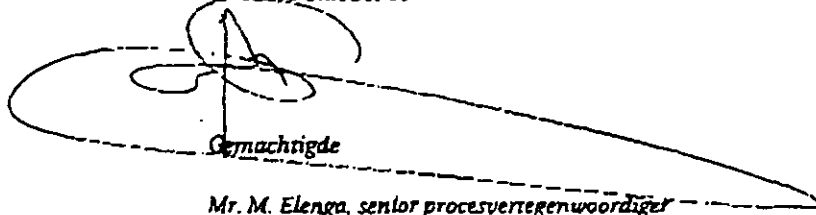
- 4.5 De rechtbank heeft, door relevant te achten dat verweerder een eenmanszaak heeft, eveneens miskent dat verweerder nimmer in bezit is geweest van een verblijfstitel, welke hem in staat stelde een dergelijk bedrijf hier te lande te voeren. Naar het oordeel van de Staatssecretaris kan verweerder hiernaan geen rechtens te honoreren belangen ontleenen.
- 4.6 De rechtbank heeft eveneens ten onrechte zwaarwegende betekenis toegekend aan de omstandigheid dat verweerder zich gedurende zijn langdurige verblijf hier te lande nimmer aan het toezicht heeft onttrokken. Uit het dossier blijkt immers afdoende dat verweerder niet van zins is medewerking te verlenen aan zijn vertrek uit Nederland. In dat verband wijst de Staatssecretaris op een telefoonnotitie van 27 september 2007, waaruit blijkt dat verweerder heeft geweigerd de aanvraag om een laissez-passer te ondertekenen (*productie 3*).

- 4.7 Gelet op het vorenstaande is in hetgeen verweerder heeft aangevoerd geen grond gelegen voor het oordeel dat de oplegging van de betreffende maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. De Staatssecretaris hoeft niet het risico te aanvaarden dat verweerder zich aan de uitzetting zal onttrekken, zodra deze daadwerkelijk in zicht komt. De rechtbank heeft dit alles miskent.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 14 september 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 8 oktober 2007

Gemachtigde

Mr. M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 1500